

Welkomstwoord Voorzitter Eerste Kamer, mevrouw Ankie Broekers-Knol, bij de ontvangst van de Duitse Bondsraad-president, de heer Stephan Weil, op maandag 14 april 2014

Sehr geehrte Kollege,

Es ist mir ein großes Vergnügen Sie hier begrüßen zu dürfen. Die fast jährlichen Besuche des Bundesrat Präsidenten haben in den vergangenen Jahren zu einer hochgeschätzten Tradition entwickelt, die wir hoffentlich noch viele Jahren fortsetzen werden. Herr Weil, herzlich willkommen, auch im Namen meiner Kollegin die Präsidentin des Abgeordnetenhaus, Frau Van Miltenburg.

Erlauben Sie mir das ich Ihnen weiter in Niederländisch adressiere.

Onze landen zijn in cultureel en economisch opzicht zó nauw verweven dat wij ons binnen Europa op de eerste plaats verwant voelen met onze Oosterburen. Dit is onmiskenbaar het gevolg van migratiestromen tussen onze landen, die terug gaan tot de 17e eeuw. Ik heb vernomen dat er in het Saterland (Nedersaksen) nog door een kleine groep zelfs een Fries dialect wordt gesproken. Net als de Duitse deelstaten vieren wij ook in Nederland graag onze verscheidenheid binnen het gezamenlijke en taal is daar een belangrijk onderdeel van.

Ook wil ik hier niet onvermeld laten dat Nederland dit jaar voor het eerst sinds 1991 weer partnerland was bij de Hannover Messe, die afgelopen vrijdag zeer succesvol is afgesloten.

Niet alleen op het persoonlijke en het zakelijke vlak vinden wij elkaar gemakkelijk. Ook op institutioneel niveau zijn we met elkaar vertrouwd. De positie van de Bondsraad is ongeveer vergelijkbaar met de positie van de Nederlandse Eerste Kamer. Deze jaarlijkse bijeenkomsten ademen niet alleen vertrouwdheid. Zij zijn ook bijzonder nuttig in onze onderlinge verhoudingen. Zoals gezegd delen wij vele belangen: onze economieën zijn sterk met elkaar verweven,

onze visies op de toekomst van de Europese Unie lopen veelal parallel en wij zien ons gesteld voor dezelfde mondiale uitdagingen.

Bij uw aantreden in november vorig jaar stelde u dat de Duitse deelstaten met enige trots mogen kijken naar de balans in soevereiniteit die is bereikt tussen het centrale niveau enerzijds en het decentrale niveau anderzijds. Die trots mag er wat mij betreft ook binnen de landen van de Europese Unie meer zijn. De EU is een samenwerkingsverband dat in de wereld zijn weerga niet kent. Er zijn in de afgelopen decennia ongekende resultaten bereikt op dat vlak. Maar, en dat zei u destijds ook in uw toespraak, het blijft van groot belang dat de balans tussen centraal en decentraal steeds wordt aangepast aan de maatschappelijke behoeftes.

Kortom, wij hebben veel te bespreken in slechts een beperkte hoeveelheid tijd. Nogmaals heel hartelijk welkom, mijnheer Weil en ik geef graag het woord aan u.